

Affediyorum Ölmeyi

– G ö k ç é ! • 04 Ağustos 2012

Şimdi ölüyorum ve son nefesteyim
Son nefesimde bile ayrılık soluyorum
Beklemiyorum seni artık, inan kalp hırsızı
Biliyorum gelmeyeceksin
Ne ansızın çalacak ellerin kapımı
Ne de haberli...

Ve ayazlı günlerde düşecek aklına
Kor gibi yanan yüreğim
Daha çok üşüyeceksin yalnızlığında
İşte o zaman aşk seni affetmeyecek.

Mahkûm edecek ölüm hırkasına

Hayatın sancıklarına karşı, affediyorum ölmeyi
Alıkoyuyorsa hayat seni benden
Yüreğimden kes, öleyim ezelden

Ebediyette tutabiliyorsam ellerinde
Lakin hala bırakıyorsan ellerimi
Arkamdan türküler söyle
Dualar okut
Ağitlar yak...
Bir daha olmayacak çünkü

Sevdamın maviliği

Beni soran olursa
Bana çok âşıkı
Ama ben kıymetini bilmedim
Ben onu hiç sevmedim
Hep seviyor gibi yaptım de
Utanmadan...
Çekinmeden...
Kendini suçlamadan...

Nasılsa öldüm ben.

Gözlerin dolacak pişman olacaksın
Beni zalimliğinden öteye koyamadığını anlayacaksın
Ve ben o zaman başka hayallerin
Prensesi olacağım.
Seni unutmuş olup, mısralarıma vuslatı yazacağım

Hayatın sancularına karşı affediyorum ölmeyi
Şayet fani dünya alıkoyuyorsa seni benden...
Evet, ölüyorum sessiz sessiz...
Damarlarından ayrılmak zor ama
Hayat koparıyor bizi yoksa göz bebeklerimizden

Sonra kan çanağı oluyor yüreğimiz
Bileklerimizi hüznün kesiyor
Ayrılık dokunuyor parmak uçlarımıza
Unutmaktan gelirken, ihanet dolaşüyor vücudumuzda
Sükût sükût...

Aşk terk ediyor vücudumuzu
Aşk gidiyor

Ve aşk bizi affetmiyor
Affetmeyecek...

/ Gelmişliğimle yalnızlığımdan arındırıp beni gökyüzüne uçurmuşluğun var.
Gitmişliğimle de duygularımı yalnızlığa hançerleyip, yerin dibine sokmuşluğun.../

DİPNOT: " Gece kuşağında saat hep seni gösteriyor..."

|Saklı Düşler..!

Gökçe ÜSTÜNDAĞ
4 Ağustos 2012
Saat: 01.17